Σύναξη των εν Λευκάδι Αγίων

Επισκεφτείτε τον ιστοχώρο μας στην διεύθυνση: http://www.saint.gr/4152/saint.aspx για περισσότερες πληροφορίες για τον βίο (ονόματα, βίντεο, ακολουθίες, φωτογραφίες κτλ) καθώς και για τυχών ενημερώσεις - διορθώσεις.

Τελευταία ενημέρωση βιογραφίας: 20/8/2011 1:18:00 πμ
Δημιουργία εγγράφου: 10/11/2026 22:37:25

Σύνοψη

Τύπος εορτής: Εορτάζει την Κυριακή μεταξύ 16 και 22 Αυγούστου εκάστου έτους.

Ημ/νια Βίου: 20/8/2011 1:18:00 πμ

Βιογραφία

Κάθε πρώτη Κυριακή μετά την 15η Αυγούστου η τοπική Εκκλησία της Λευκάδας τιμά με έναν κοινό εορτασμό το σύνολο των Αγίων, τους οποίους ο «χριστώνυμος λαός της νήσου Λευκάδος» αναγνωρίζει διαχρονικά ως ευεργέτες του σε δύσκολες στιγμές και μεσίτες υπέρ του στον Θρόνο της Χάριτος.

Η Ιερή εικόνα, με την επωνυμία «Οι Άγιοι της νήσου Λευκάδος», έργο των αδελφών της Ιεράς Μονής Παναχράντου Μεγάρων, βρίσκεται σε ειδικό προσκυνητάρι, στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό της Ευαγγελιστρίας. Πρόκειται για μία πρωτότυπη αγιογραφική σύνθεση και ταυτόχρονα για ένα εξαιρετικό εικαστικό έργο. Χωρίς να αφίσταται από τους κανόνες της Ορθόδοξης αγιογραφίας, αποτυπώνει τις μορφές των Αγίων μας με ζωντανά χρώματα και γλυκιές (όχι γλυκερές) όψεις. Τις συνδυάζει ακόμη με την αποτύπωση προσκυνηματικών τόπων και ιστορικών στιγμών της αγιολογίας και της εκκλησιαστικής ιστορίας του νησιού μας. Το στιλβωτό χρυσό φόντο αισθητοποιεί την υπερουράνια λαμπρότητα, της οποίας μέτοχοι είναι οι Άγιοί μας.

Περιγράφοντας την εικόνα αυτή επιχειρούμε να προσεγγίσουμε συνοπτικά τις αγιασμένες μορφές που θα τιμώνται στο εξής από κοινού, όπως προαναφέραμε:

Στο κέντρο της εικόνας δεσπόζει η παράσταση της Παναγίας της Φανερωμένης (βλέπε περισσότερα εδώ), πολιούχου της νήσου Λευκάδος. Ως Βασίλισσα Ουρανού και γης η Θεοτόκος, κάθεται σε ψηλό θρόνο και κρατάει στα γόνατά Της, ως Θεομάνα, τον Ποιητή του κόσμου. Δεξιά και αριστερά, απονέμουν προσκυνήματα στον Κύριο και την Παναγία Μητέρα Του («σεβίζουν») δύο «Άγγελοι Κυρίου», όπως αναγράφεται στα φωτοστέφανά τους.

Λίγο πιο κάτω, στέκεται όρθια η πολιούχος της πόλης της Λευκάδας, Αγία μεγαλομάρτυς Μαύρα (βλέπε 3 Μαΐου) και, με τα χέρια υψωμένα ικετευτικά, παρακαλεί τον Κύριο για την πόλη που της εμπιστεύθηκε να προστατεύει.

Είναι χαρακτηριστικό ότι ο θρόνος της Θεομήτορος, ως προστάτιδος και εφόρου του νησιού, στην εικόνα εμφανίζεται να εδράζεται πάνω στα λευκαδίτικα βουνά, ενώ τα πόδια της Αγίας Μαύρας, πολιούχου της πόλεως ειδικότερα, στηρίζονται πάνω στην πόλη της Αμαξικής η Αγίας Μαύρας, της σημερινής πόλης της Λευκάδας δηλαδή.

Στα αριστερά του θεατή και δεξιά της Παναγίας, στην πρώτη σειρά, φαίνεται να απονέμει σέβη και να ικετεύει τον Χριστό ο φωτιστής του νησιού μας και ολόκληρου σχεδόν του πρώην «εθνικού» κόσμου, ο Άγιος Απόστολος Παύλος (βλέπε 29 Ιουνίου). Συμπαραστάτες και στη δέηση αυτή έχει τους δύο «συνεργούς» του στον ευαγγελισμό των «εθνών», Αγίους Αποστόλους Ακύλα (βλέπε 13 Φεβρουαρίου) και Ηρωδίωνα (βλέπε 28 Μαρτίου).

Στην απέναντι πλευρά οριζοντίως, δεξιά του θεατή, παρακαλούν όρθιοι τον Κύριο οι «διάδοχοι των Αποστόλων», οι τέσσερις πρώτοι γνωστοί επίσκοποι Λευκάδος: ο συνοδός του Αγ. Ηρωδίωνα, Άγιος Σωσίων, πρώτος επίσκοπος Λευκάδος (βλέπε 14 Ιουλίου) και τρεις Επίσκοποι Λευκάδος, οι οποίοι ορθοτόμησαν τον Λόγο της Αληθείας σε ισάριθμες Οικουμενικές Συνόδους: ο Άγιος Αγάθαρχος της Α' (βλέπε περισσότερα εδώ), ο Άγιος Ζαχαρίας της Β' (βλέπε 25 Ιουλίου) και ο Άγιος Πελάγιος (βλέπε 14 Σεπτεμβρίου) της Στ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

Στην ίδια πλευρά της εικόνας, πίσω από τους Αγίους Επισκόπους του νησιού μας, εικονίζονται οι πέντε ανώνυμοι Άγιοι Θεοφόροι Πατέρες (βλέπε περισσότερα εδώ) της Α' ἑν Νικαία Οικουμενικής Συνόδου, οι οποίοι ακολούθησαν τον Άγιο Αγάθαρχο κατά την επιστροφή του από τη Σύνοδο εκείνη στο νησί και την ιερά επαρχία του. Μόνο ο Θεός γνωρίζει τα ονόματά τους. Εμείς πληροφορούμαστε μόνο από την παράδοση ότι οι δύο εξ αυτών μόνασαν στο σημείο που βρίσκεται σήμερα η Ιερά Μονή Φανερωμένης και οι άλλοι τρεις στο ομώνυμό τους ιερό Ησυχαστήριο, στην περιοχή του Αλεξάνδρου. Κατέχουν παρά ταύτα ξεχωριστή θέση στην ευλάβεια των Λευκαδιτών.

Ακόμη, στα αριστερά του θεατή απεικονίζονται πέντε Άγιοι Επίσκοποι που συνδέονται με το νησί: ο Άγιος Νικόλαος, επίσκοπος Μύρων της Λυκίας (βλέπε 6 Δεκεμβρίου) και ο Άγιος Δονάτος, επίσκοπος Ευροίας (βλέπε 30 Απριλίου), των οποίων τα σκηνώματα πέρασαν από το νησί, καθώς οι άρπαγες των τιμαλφών και των οσίων της Ορθόδοξης Ανατολής Σταυροφόροι τα μετέφεραν προς τη Δύση (το μεν στο Μπάρι, το δε στη Βενετία)· ο Άγιος Βησσαρίων, μητροπολίτης Λαρίσης (βλέπε 15 Σεπτεμβρίου), ο οποίος θαυματουργικά απήλλαξε το νησί από την πανώλη το 1743 μ.Χ., μετά την μετακομιδή της «Αγίας Κάρας» του· ο Άγιος Διονύσιος, αρχιεπίσκοπος Αιγίνης (βλέπε 17 Δεκεμβρίου), ο γόνος και πολιούχος της Ζακύνθου, που διέσωσε το νησί από τον φοβερό σεισμό της 16ης προς 17η Δεκεμβρίου 1869 μ.Χ., ανήμερα της μνήμης του· ο Άγιος Νικήτας, μητροπολίτης Χαλκηδόνος (βλέπε 28 Μαΐου), τέλος, σπουδαία πατερική μορφή από την εποχή της Εικονομαχίας, του οποίου η ιερά εικόνα θαυματουργικά βρέθηκε στο χωριό (απόκρημνη ακτή τότε) που σήμερα φέρει το όνομά του και τον τιμά ως προστάτη του.

Στην ίδια πλευρά της εικόνας η αγιογράφος μοναχή παρέστησε ακόμη με τον χρωστήρα της τον Άγιο νέο Ιερομάρτυρα και Ισαπόστολο Κοσμά τον Αιτωλό (βλέπε 24 Αυγούστου), ο οποίος πέρασε από την ενετοκρατούμενη Λευκάδα λίγο πριν το μαρτυρικό του τέλος· τον Όσιο Λουκά τον εν Στειρίω (βλέπε 7 Φεβρουαρίου), αυτόν τον τηλαυγή φάρο της βυζαντινής Ελλάδος (σημ. Βοιωτίας) του 10ου αιώνα μ.Χ., του οποίου το λείψανο πέρασε από τη Λευκάδα πάλι εξαιτίας των Σταυροφόρων· τον Όσιο Γεράσιμο, το Νέο Ασκητή (βλέπε 16 Αυγούστου), τον εν Κεφαλληνία, στον οποίο πιθανώτατα οι Λευκαδίτες απέδωσαν τη σωτηρία τους από την φοβερά απειλητική πολιορκία του Αλή Πασά των Ιωαννίνων το 1807 μ.Χ., ανήμερα της ανακομιδής του Ιερού σκηνώματός του· έναν νέο, Ρώσο στην καταγωγή, Άγιο της Εκκλησίας μας, τον Όσιο Θεόδωρο Ουσακώφ (βλέπε 14 Οκτωβρίου), τον οποίο η Λευκάδα και τα υπόλοιπα Επτάνησα γνώρισαν ως ναύαρχο του Ρωσικού στόλου και ισχυρό άνδρα της Ρωσοτουρκικής συμμαχίας που απελευθέρωσε τα νησιά από τους «Δημοκρατικούς Γάλλους» το 1799 μ.Χ., εγκαταβίωσε όμως στη μονή Σαναξαρίου της Ουκρανίας μετά την αποστρατεία του και είχε τέλη οσιακά.

Στην απέναντι πλευρά της εικόνας, δεξιά του θεατή, απεικονίζεται η μαρτυρική τριάδα της 11ης Νοεμβρίου - οι Άγιοι Μηνάς, Βίκτωρ και Βικέντιος - οι οποίοι εμαρτύρησαν μεν σε διαφορετιό τόπο και χρόνο, διέσωσαν όμως από κοινού τη Λευκάδα από την «φοβερά του σεισμού απειλή» στις 11 Νοεμβρίου 1704 μ.Χ., κατά τη μαρτυρία κατοίκων της πόλεως, αλλά και του τότε Ενετού Ανώτερου Προνοητή Λευκάδας. Πίσω από αυτούς, δύο γυναίκες μάρτυρες των πρώτων χριστιανικών αιώνων: η Αγία Βαρβάρα (βλέπε 4 Δεκεμβρίου), που απάλλαξε το νησί από την ασθένεια της «ευλογιάς» το 1922 μ.Χ. και η Αγία Κυριακή (βλέπε 7 Ιουλίου), της οποίας το εικόνισμα βρέθηκε με θαυμαστό τρόπο ανάμεσα στα βράχια της ακτής στη χερσόνησο Γένι, απέναντι από το σημερινό Νυδρί.

Διαπιστώνει κανείς πως η Λευκάδα δεν ευμοίρησε να διαθέτει κάποιον επώνυμο, πασίγνωστο Άγιο η να φιλοξενεί κάποιο άφθαρτο σκήνωμα, όπως τα υπόλοιπα Επτάνησα, δεν υστερεί όμως σε χάρη και ευλογία από τον Θεό και δε μένει ατείχιστη απέναντι στις προσβολές των ορατών και αοράτων εχθρών.

Η αγιότητα όμως δεν είναι υπόθεση των αγιολογικών δέλτων και των συναξαρίων μόνο. Η Ορθόδοξη Εκκλησία δεν «αγιοποιεί», δεν κατασκευάζει Αγίους, αλλά με την κεκανονισμένη διαδικασία της έκδοσης Πατριαρχικών Πράξεων, με τις ιερές ακολουθίες, με τα εικονίσματα κ.α. τρόπους διακηρύσσει απλώς αυτό που η συνείδηση του πληρώματός της, κλήρου και λαού, έχει προηγουμένως συνειδητοποιήσει - αφού είναι συνήθως η «αγιότης μαρτυρουμένη» με θαυμαστά σημεία - και αναγνωρίσει: ότι κάποια μέλη Της έγιναν «εὐάρεστα τῷ Θεῷ» για τον πνευματικό τους αγώνα η έστω για την ολόθυμη μετάνοιά τους την ύστατη στιγμή (όπως ο Ληστής πάνω στο Σταυρό) και αξιώθηκαν να κοινωνούν της Θεότητός Του στη Βασιλεία Του, «εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων».

Οι άνθρωποι, λοιπόν, δεν μπορούμε να γνωρίζουμε τα εκατομμύρια ονόματα «τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῷ εὐαρεστησάντων», που εξεμέτρησαν το ζην «ἐν ὁσιότητι καί δικαιοσύνῃ» είτε «ἐν ὄρεσι καί σπηλαίοις καί ταῖς ὀπαῖς τῆς γῆς» είτε δια του μαρτυρίου του αίματος ή της συνειδήσεως είτε ακόμη και με το σιωπηλό μαρτύριο της αφάνειας, δίπλα μας, ταπεινά και αθόρυβα, στην πόλη και στη γειτονιά μας, «τόν ὀνειδισμόν τοῦ Χριστοῦ φέροντες».

Για τον Χριστιανό ισχύει το «οὐχ ὁ τόπος, ἀλλ' ὁ τρόπος». Δεν χρειάζεται να καταφύγουν όλοι σε ασκητήρια η μονές για να σωθούν, μακριά από τον «κόσμο». Φτάνει να θυμηθούμε τον φτωχό, ταπεινό μπαλωματή που συνάντησε μέσα στην πολύβουη Αλεξάνδρεια ο μέγας ασκητής και «καθηγητής της ερήμου», Όσιος Αντώνιος και ένοιωσε να υστερούν οι ασκητικοί του κάματοι μπροστά στην ταπείνωση του άσημου «σκυτοτόμου». Επίσης, ας φέρουμε στο νου την άτεκνη γυναίκα του Κουμπή, στον παπαδιαμαντικό «Γάμο του Καραχμέτη», που υπέστη μύριες όσες κακοπάθειες και προσβολές απ’ το σύζυγό της για την ατυχία της, αλλά υπέμεινε καρτερικά την προσβολή του χωρισμού, τη συμβίωση με τη νέα σύζυγο κάτω απ’ την ίδια στέγη και την ανατροφή των παιδιών του, για να βρεθούν τα λείψανά της μετά την καθιερωμένη ανακομιδή, τρία χρόνια απ’ την κοίμησή της, στο χρώμα του κεχριμπαριού εις ένδειξιν οσιότητος και αγιασμού.

Αλλά και πόσες ευλαβείς και ταπεινές υπάρξεις δεν πέρασαν δίπλα μας, «αλαφροπατώντας», με πέρασμα σιγανό και ταπεινό απ’ τις γειτονιές, τις ενορίες μας η τα παλαίφατα μοναστήρια και τα ταπεινά μονύδρια του νησιού μας... Ο καθένας, λοιπόν, δίνει τον αγώνα του «ἐφ' ᾧ ἐτάχθη», με ξεκάθαρο τον στόχο του αγιασμού και αδιάκοπη λαχτάρα την μίμηση της ζωής του Χριστού, το βάδισμα στα ίχνη Του.

Αντιπροσωπεύοντας όλες αυτές τις αφανείς οσιακές μορφές, στο πάνω μέρος της εικόνας, και στα δεξιά και στ' αριστερά, απεικονίσθηκαν οι κορυφές μερικών κεφαλών, εστεμμένων με φωτοστέφανα, χωρίς να φαίνονται τα πρόσωπα η να υπάρχει επιγραφή. Τα ονόματά τους «μόνος Θεός γινώσκει» και είναι γραμμένα ανεξίτηλα «ἐν βίβλῳ ζωῆς».

Στη βάση της εικόνας, με νατουραλιστικό σχεδόν τρόπο και με τη χρήση φωτογραφιών –προτύπων, αποτυπώθηκε η πόλη της Λευκάδας με τους σημαντικότερους ιερούς τόπους του λευκαδίτικου αγιολογίου: την Ιερά Μονή Φανερωμένης, όπου φυλάσσεται η πάντιμη εικόνα της Κυράς του νησιού, όπου συνέτριψαν οι Άγιοι Ηρωδίων και Σωσίων το ξόανο της «θεάς» Αρτέμιδος της Λευκαδίας, όπου εγκαταβίωσαν οι δύο εκ των πέντε Θεοφόρων Πατέρων, όπως είπαμε· το Ιερό Ησυχαστήριο των (υπολοίπων τριών) Αγίων Πατέρων· το σπηλαιώδες εξωκλήσι του Άη-Γιάννη του Αντζούση, στην ομώνυμη βορειοδυτική παραλία της πόλεως και, τέλος, καλλιτεχνική αδεία ενωμένο με το νησί της Λευκάδας, «τό ἐν Λευκάδι φρούριον τῆς Ἁγίας Μαύρας», με τον φερώνυμο της Αγίας ναό.

Επίσης, στη θάλασσα που απλώνεται στο κατώτερο μέρος της εικόνας, απεικονίζονται δύο πλεούμενα με πάνσεπτα «φορτία». Στο ένα, εξ αριστερών, επιβαίνει ο Απόστολος Παύλος με τους «ἐν Κυρίῳ συνεργούς» του, Αποστόλους Ακύλα και Ηρωδίωνα και τον Άγιο Σωσίωνα, πρώτο επίσκοπο Λευκάδος. Μοιάζει να είναι «ἡ ναῦς (το πλοίο) τῆς Ἐκκλησίας», που κατευθύνεται για να προσορμισθεί στα φιλόξενα, όπως αποδείχθηκε, ακρογιάλια των λευκαδίτικων ψυχών. Στο δεύτερο, στα δεξιά μας, απεικονίζεται μια σπουδαία και κομβικής, για την τοπική μας εκκλησιαστική ιστορία, σημασίας μορφή, η βυζαντινοσέρβα βασίλισσα Ελένη Παλαιολογίνα –Βράνκοβιτς, με το συνοδό της, ιστορικό της Αλώσεως, Γεώργιο Φραντζή και τη θυγατέρα της, Μηλίτσα, που πηγαίνει ως υποψήφια νύφη στο νησί. Η βασίλισσα Ελένη, που συνέβαλε στην οικοδόμηση μονών και ναών στη Λευκάδα, με τη στήριξη του γαμπρού της, ηγεμόνα του νησιού, Λεονάρδου Γ΄ Τόκκου, κρατάει στα χέρια της την εικόνα της Αγίας Μαύρας, η οποία διέσωσε το πλεούμενο και τη βασιλική συνοδεία από καταποντισμό.

Ευελπιστούμε ότι η εικόνα αυτή, που προβάλλει με τέτοια αξιοζήλευτη ενάργεια τους μόνους αλάνθαστους οδοδείκτες μας προς την όντως Ζωή, τους Αγίους του τόπου μας, θα μας βοηθήσει να προσανατολιστούμε και πάλι προς το σωτήριο, αλλά –φευ!- τόσο λησμονημένο στις μέρες μας, όραμα της αγιότητας.

Αγιογραφίες / Φωτογραφίες

Σύναξη των εν Λευκάδι Αγίων

Σχετικές συνδέσεις

1. Σύναξη της Παναγίας της Φανερωμένης στην Λευκάδα
2. Άγιοι Τιμόθεος και Μαύρα
3. Άγιοι Πέτρος και Παύλος Πρωτοκορυφαίοι Απόστολοι
4. Άγιος Ηρωδίων ο Απόστολος
5. Άγιοι Ακύλας και Πρίσκιλλα οι Απόστολοι
6. Άγιοι Ακύλας, Παύλος, Ηρωδίων οι Απόστολοι και Άγιος Σωσίων, πρώτος Επίσκοπος Λευκάδος
7. Άγιος Αγάθαρχος Επίσκοπος Λευκάδας και οι Άγιοι Πέντε Θεοφόροι Πατέρες
8. Άγιος Ζαχαρίας Επίσκοπος Λευκάδος
9. Άγιος Πελάγιος Επίσκοπος Λευκάδος
10. Άγιος Νικόλαος Αρχιεπίσκοπος Μύρων της Λυκίας, ο Θαυματουργός
11. Άγιος Δονάτος επίσκοπος Ευροίας Ηπείρου
12. Άγιος Βησσαρίων Αρχιεπίσκοπος Λαρίσης
13. Άγιος Διονύσιος ο Νέος, ο Ζακυνθινός Αρχιεπίσκοπος Αιγίνης
14. Άγιος Νικήτας Αρχιεπίσκοπος Χαλκηδόνας
15. Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός
16. Όσιος Λουκάς ὁ ἐν Στειρίῳ ὄρει ἄσκησας
17. Όσιος Γεράσιμος ο νέος ασκητής, που ασκήτευσε στη νήσο Κεφαλληνία
18. Όσιος Θεόδωρος Ουσακώφ
19. Άγιος Μηνάς «ὁ ἐν τῷ Κοτυαείῳ» ο Μεγαλομάρτυρας
20. Άγιος Βίκτωρ ο Μεγαλομάρτυρας
21. Άγιος Βικέντιος ο Διάκονος Ιερομάρτυρας
22. Αγία Βαρβάρα η Μεγαλομάρτυς
23. Αγία Κυριακή η Μεγαλομάρτυς

Παραπομπές

1. Amen.gr - Πύλη Εκκλησιαστικών Ειδήσεων